

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Det, som hr. Martin Henriksen står og siger oppe på talerstolen, er, at der er gjort en række tiltag, men også at han anerkender, at der skal ske noget mere. Sådan har jeg egentlig forstået det.

Men så er det, at jeg er meget forundret over, at man ikke vil stemme for den vedtagelse, der ligger her, fordi det, der står i det forslag til vedtagelse, er for det første, at der skal gøres en mere markant indsats med nogle konkrete ekstratilbud for at sikre de 30.000 børn i det danske samfund, der er udsatte – hvilket vi alle sammen har konkluderet er en udsat gruppe – og som lever under kontanthjælpsloftet. For det andet vil vi have en ordentlig videnskabelig dokumentation for de tiltag, og for det tredje vil vi godt have en samlet opfølgning og evaluering af den indsats, regeringen hidtil har gjort, og de indsatser, regeringen planlægger.

Kl. 14.15

Hr. Martin Henriksen og Dansk Folkeparti siger, at der er sket mange gode ting, og at det tilsyneladende er sådan, at vi i oppositionen er uenige i det – måske synes vi, det er uklart, måske synes vi, det er diffust, men vi kan i hvert fald ikke se, at der er sket markante forbedringer for de børn. Men når vi ønsker, at regeringen skal pålægges at vise, hvor de markante forbedringer er sket, hvorfor vil man så ikke gennemføre en undersøgelse, der klart kan vise, at billedet er så godt som det, hr. Martin Henriksen tegner? Det er meget simpelt, det er meget enkelt. Giv os den undersøgelse, så kan vi diskutere spørgsmålet.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Igen vil jeg bare sige, at selv om børn lever i familier, hvor begge forældre er på kontanthjælp, er det ikke ensbetydende med, at de børn har det dårligt.

Der kommer en undersøgelse, som skal se på konsekvenserne af kontanthjælpsloftet. Resultatet af den undersøgelse kommer til oktober, og hvis man kigger på det forslag til vedtagelse, som regeringen og Dansk Folkeparti har fremsat, siger det netop, at på baggrund af indhentet viden skal der tages initiativer, og det bliver der jo også.

Oppositionen gør meget ud af at rose Rådet for Socialt Udsatte for dets udtalelser, men det er altså et råd, som er blevet nedsat af det flertal, vi

har nu. Rådet fandtes altså ikke, da den tidligere regering sad, det er jo netop blevet oprettet for at komme med indspark til debatten og komme med forslag til, hvordan tingene kan gøres bedre.

Hvis flertallet var bange for, at nogle skulle tale om ulighed og socialt udsatte i samfundet, ville det vel ikke nedsætte et råd, som netop skal tale om det, og hvorfor nedsatte den tidligere regering, hvis politik Enhedslisten jo havde indflydelse på, ikke et sådant råd?

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Hvis man er så glad for Rådet for Socialt Udsatte, bør man jo så også tage de anbefalinger, rådet kommer med, til sig.

En meget klar besked fra Rådet for Socialt Udsatte er jo, at uligheden er stigende, og oppositionen i Folketinget er helt klart bekymret over den stigende ulighed og over, at børn kan blive sat på gaden. Vi kan se, at 30 pct. flere familier bliver sat på gaden af fogeden og dermed mister deres bolig, og det er uklart, hvor mange børn der er havnet på gaden. Vi ved ikke, hvor de er henne, fordi vi ikke kan få det klarlagt, men vi ved, at 30.000 børn er ramt af kontanthjælpsloftet. Vi ved bare heller ikke, hvordan de lever, for det kan vi heller ikke få klarlagt.

Virkeligheden er jo, at det, vi opfordrer til nu, er at sige: Lad os tage debatten seriøst, lad de smukke ord om, at børn skal have det bedre i vores samfund, komme til deres ret, og lad os få en undersøgelse, der klart viser, hvordan de børn lever i hverdagen. Det er det ene.

Det andet er, at vi kan sige med det samme, at når man lever så fattigt, som man gør under kontanthjælpsloftet – og som socialrådgiver, der til hverdag arbejder med de mennesker, kan jeg garantere, at man lever fattigt – er der nogle tilbud og nogle muligheder, som de børn ikke får. Det skaber ulighed, og det må vi gøre noget ved.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Hvis Rådet for Socialt Udsatte havde eksisteret under den tidligere regering – det gjorde det altså ikke, fordi den tidligere regering ikke ville nedsætte et sådant råd, men det er en anden diskussion – ville det formentlig være nået frem til den samme konklusion, som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og Finansministeriet er nået frem til, nemlig at uligheden steg markant i 1990'erne, da fru Majbrit Berlaus parti havde